

TEBLİĞ VE İRŞAD ÇALIŞMALARI*

Çok değerli ve çok sevgili kardeşlerim!

Mübarek Yunus Emre'nin her güzel sözü gibi, bir sözü kulağымda: "Tez geçer sayışlı gün" diyor. Sayışlı, sayılı demek onun lisânında... Sayılı gün, hele güzel olursa, çok çabuk geçer. Bir göz yumup açınca zaman gúzar eyliyor, geçiveriyor. Bu toplantının çok hayırlı olduğu kanaatindeyim. Çünkü, Peygamberi zî-şânımız SAS Hazretleri:

"—İki müslüman bir araya gelirse, mutlaka ve muhakkak Allah onları birbirlerinden istifade ettirir." buyuruyor.

Müslümanların bir araya gelmesini işaret buyuran, teşvik eden tavsiye eyleyen bir hadis-i şerif. Onun için, bizim evde kıldığımız namaz bir sevap kazanıyorsa; camide cemaatle kıldığımız namaz, yirmi yedi kat sevap kazanıyor. Cuma namazı kılınan camideki namaz, elli kat sevap kazandırıyor. Yani, toplanma ne kadar çok olursa, sevap o kadar çok oluyor.

O bakımdan müslümanların, özellikle kardeşliğin anlamını bilen kardeşlerimin bu bir araya gelmeye, muhabbete, meveddete, birbirini sevmeye, saymaya, birbiriyle en güzel âdâb üzere muaşeret eylemeye dikkat eylemelerini rica ederim. Çünkü, insanın Allah'ın rızasını kazanmak için yaptığı en sevaplı işlerden birisi, Allah için sevmektir. Hem de bunun bir külfeti

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

de yoktur, hem bu vitamin gibi insana yarar. İksir gibi insanın içini aydınlatır, nurlandırır; hem de çok büyük sevabı vardır.

Bir müslüman Allah rızası için yeni bir kardeş ile tanışır, arkadaş olursa, Allah onu cennette başka hiç bir amel ile yükselemeyeceği yeni bir mertebeye yükseltir. Yeni bir arkadaş kazandı diye. Başka ne yapsa, oraya çıkamayacak. Sırf arkadaş edindiği için, yeni bir arkadaş kazandığı için; mükâfat olarak Allah onu cennette daha yüksek bir makama, mertebeye ulaştırır. Onun için, arkadaş halkasını genişletmeye, arkadaş sayısını arttırmağa koşmamız lâzım! Var gücümüzle namaz kılmak gibi, diğer ibadetleri aşk ile sevk ile yapmak gibi; arkadaş aramamız lâzım, gönüldaş aramamız lâzım. Allah-u Teâlâ Hazretleri, birbirlerini Allah için seven müslümanlara, mü'min kardeşlere.

Kan bağı değil, din kardeşliği, iman kardeşliği ile birbirini seven insanlara, mahşer yerinde müstesna makam verecek.

İnsanlar mahşer gününde izdiham ve sıkışıklık içinde olacaklar, yere iğne atılsa, düşmeyecek kadar sıkışık olacaklar. Güneş tepelerine yaklaşmış olacak, beyinleri sıcaktan fokur fokur kaynayacak, ağızları susuzluktan kuruyacak. Terler dizlerinin, göbeklerinin, omuzlarının, kulaklarının hizasına kadar çıkacak. Kimsenin kimseye bakacak hali kalmayacak. Baba evlâdından, karı koca birbirinden, kardeş-kardeşten kaçacak. Herkesin işi, derdi, tasası başından aşkın olacak.

O günde birbirini Allah için sevenleri, Allah-u Teâlâ Hazretleri Arş-ı A'lâsının gölgesinde gölgelendirecek. Güneş yok, beyninin kaynaması yok. Arş-ı A'lâ'nın gölgesinde gölgelenecek. Mahşer halkı o sıkıntılı mıntıklarından, mahşer yerinden onlara, gökyüzüne doğru bizim dünyadan yıldızları seyrettiğimiz gibi bakacaklar.

“—Bunlar peygamber değil, bunlar şehid değil, bunlar kimdir yâ Rasûlallah? Bu makamı nereden kazanmışlar?” diye soracaklar.

“—Bunlar, birbirlerini Allah için iman yolunda, din yolunda sevenlerdir.” diye Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Bunlar nurdan minberlerde oturacaklar. Yani, koltuklarda oturacaklar ama, nurdan koltuklarda oturacaklar. Çok safalı koltuklarda oturacaklar. Yüzleri nur olacak, libasları nur olacak. Peygamber ve şehid olmadıkları halde, peygamberler ve şehidler onlara gıpta edecekler.

Muhterem kardeşlerim. İşte tasavvufun kardeşliğinin amacı budur. Tasavvufta kardeşin, öteki arkadaşına ihvan demesi, kardeşim demesi bundandır. Aradaki muhabbet bu sebeptendir. Bu sonucu uyandıracak olduğundandır. Allah-u Teâlâ Hazretleri, ahirette kardeşleri birbirinden ayırmayacak. Birisinin makamı iyi olunca, ötekisini onun makâmına çıkartacak. Onun yanına getirecek, aralarında hasretlik bırakmayacak, birbirlerine kavuşturacak. Cennette böyle bir zat, dünyada mü'min kardeşini Allah için sevmiş olan bir zat, bir kişi, kendisine verilmiş olan köşkünün son derece safalı, manzaralı bal-

konuna cenneti seyretmeğe çıktığı zaman; cennetin gölgelikleri aydınlanacak. Ortalık öyle bir nura gark olacak ki, cennet ehli ortalık aydınlanınca birbirlerine bakacaklar, diyecekler ki:

“—Allah için birbirini sevenler gene balkona çıktı, gelin şunları seyran edelim!” diyecekler.

Cennetteki insanlar, birbirini Allah için seven insanların balkonlarında duruşlarında; onları uzaktan seyretmekten lezzet duyacaklar. Bu kardeşlik böyle bir şey, bu mânevî kardeşlik bu kadar güzel bir şey, bu kadar kıymetli bir şey... Bu, hiç bir şeyle değişilmez. Dünya parasıyla, menfaat duygusuyla, üç dolarla, beş dolarla, yüz dolarla, bin dolarla kaybedilecek, zedelenecek, yıkılacak, kırılacak bir kardeşlik değil.

Bu gibi kamplar eğitim amaçlı... Tabii, Aile Eğitim Kampı diyoruz. Çocuklara bilgi veriyoruz, hanımlar bilgileniyor, beyler konferansları dinliyorlar... Bu konferansların adeti çok olabilir, az olabilir. Bizim Gemlik'te yaptığımız Aile Eğitim Kampında günde üç tane konferans vardı. Her birisi ayrı profesör tarafından verilen, böyle sanki bir yıllık tahsil gibi herkes değişti. Çocuklar bile elinde kâğıt-kalem, bayağı bir koca adam gibi oldular. Sanki yaşları büyüdü. Yani, kampta çok büyük şeyler oldu.

Burada tabii, sizi üzmemek için, sizi yormamak için, sizi sıkmamak için hafif bir program yapıldı... Genel bilgi verildi, dinlenmeniz istendi, eğlenmeniz düşünüldü. Tek başınıza böyle bir motele gelseniz, aynı motele

gelseniz; ne bu fiyata oturabilirsiniz, ne de bu safâyı bulabilirsiniz. Çünkü insan etrafındaki, çevresindeki varlıkların halinden etkilenir.

Ağaç bile, altında iki kimse kavga etse irkilirmiş. İlim adamları tesbit etmişler. Ağacın altında kavga etseler, ağaç irkilirmiş. Bitki bile duygulanıyor. İnsan eşref-i mahlûkat, duygulanmaz mı?

Etrafının iyi insanlarla dolu olması lâzım, gönüldaşlarıyla dolu olması lâzım, kendisi gibi mü'min kardeşleriyle dolu olması lâzım! Bu zevki burada kendi başınıza bulamazdınız. Beraberlikten doğan bir lezzet olmuştur.

Fakat bizim bu kamplardan, eğitim toplantılarından bir başka amacımız vardır: Aranızdaki sevgiyi, muhabbeti rayına oturtmak, yörünge-sine oturtmak... Biz istiyoruz ki, birbirinizi tasavvuf kitaplarında yazılmış olduğu gibi sevin! Cennette o mükâfatlara erecek şekilde sevin! Mahşer gününde Arş-ı A'lâ'nin gölgesinde gölgelenecek gibi sevin! O sevgiyi tattırmağa, o sevgiyi aşılamağa, o sevgiyi buldurmağa çalışıyoruz. Bence bu eğitim kamplarının en önemli tarafı budur.

Bizim Türkiye'deki eğitim kamplarımızın hepsinin arkasından, muhteşem bir karar çıkar. Meselâ, bizim Ak Radyomuz bugün dünya üzerinde yayın yapan, muazzam kültürel değeri yüksek yayınlar yapan Ak Radyomuz. Bizim (Akbük)'te yaptığımız bir Aile Eğitim Kampında ortaya atılmıştır ve gözyaşlarıyla karar alınmıştır.

Küçücük çocuklar, küçücük kulaklarındaki küpeleri getirmiş vermişlerdir... Küçücük çocuklar, babasının kucağında gelip harçlığını vermiştir. Büyük adamlar da, zenginler de milyarlar vaat etmiştir. Ben üç milyar veriyorum, ben beş milyar veriyorum diye gözyaşları içinde, alkışlar içinde Ak Radyo'yu kurduk... Bugün dünyada önemli bir İslâmî hizmet görüyor. Yani, bu bir araya gelmeden, müslümanların bir araya gelmesinden, büyük hayırlar ve bereketler hasıl oluyor. Ben bizim kardeşlerimizi fazla mahcup ve fazla çekingen görüyorum. Yönetici kardeşlerimize çok teşekkür ediyorum. O da bir şey tabii, tok gözlü olmak.

Onurlu olmak. Müslüman onurludur, şereflidir. Fazla asılan, fazla askıntı olan, fazla sıkıntı veren bir insan olmamak önemli ama; bizim Türkiye'deki toplantılarımızda, kendiliğinden bir böyle patlama tarzında çok büyük bir güzel müessese kurulur, bir şirket çıkar ortaya, bir hayır müessesesi çıkar. Ve çok güzel sonuçlar alınırdı. Temenni ediyorum ki, burada da kardeşlerimiz çok geliştiler, çok değiştiler. Benim (Sydney)'e ilk gelişimle, şimdiki (Sydney)'in durumu arasında çok büyük fark var. (Wollongong) da çok büyük gelişme var ama, (Brisbane) de çok güzel gelişmeler var ama; Avustralya'nın şehirleri (Melbourne, Wollongong, Sydney ve Brisban'dan ibaret değil. Yani, daha pek çok yerler var...

Biz bizden başka yerlerde müslüman yok sanıyorduk, geçen seyahatlerimizde taa.. Avustralya'nın Kuzeyinde Marriba diye bir

şehre kadar çıktık gittik. İki bin, üç bin, dört bin kilometre yol yaptık, seyahat yaptık... Orada bir cami bulduk, orada cuma namazı kıldık. Muammer kardeşimiz hutbe okudu, bir kardeşimiz güzel bir ezan okudu; o zamana kadar o ezanı duymayan insanlar göz yaşlarına hakim olamadılar, ağladılar; o çeşit ezanı duyunca. Oradan Bazı kardeşlerimiz ders aldı. Cevdet kardeşimiz bir kısmıyla halen muhabereyi devam ettiriyor.

Yani, Avustralya'nın pek çok yerinde başka insanlar var. Kuzeyimizde, muhterem kardeşlerim. Yani, Avustralya'nın nüfusu Yirmi Milyon. Mühim değil, çok önemli değil. Yani, Türkiye'nin üçte biri kadar bir şey. Kuzeyimizde iki yüz Milyonluk Endonezya var... Muazzam Hindistan var... Muazzam Pakistan var... Muazzam Bengladeş var... Muazzam Hindi Çin'i var... Bizim bilmediğimiz Vietnam da bile müslümanlar var... Tayland'da bile müslümanlar var... Bana müracaat ettiler, benden hoca istediler. "Biz Türk hoca istiyoruz!" diye, hoca istediler benden. Azınlıkta ama birkaç milyon müslüman var...

Filipinlerde müslümanlar var... Manila'da gözyaşlarıyla kardeşlerimiz, o fakir müslüman kardeşlerimize zekât dağıttılar; ağlaya ağlaya geldiler. Onların o sefaletinden dola- yi. Siz sadece Avustralya müslümanı değilsiniz, siz bölgeye çalınmış bir güzel mayasınız. Siz bu bölgede bir ışıksınız. Siz bu bölgede İslâmî temsil eden Sahabe temsilcilerisiniz. Zamanın sahabe-i kirâmın yaptığı vazifelerini yapacak

insanlarsınız. Çevrenizde milyonlarca insan var, müslüman var, İslâmî bilmiyor. İnsan var, İslâmî bilmiyor. İmanı bilmiyor, yanlış inançlar içinde; yapacağımız işler çok, muhterem kardeşlerim. Onun için, kendimizi çok iyi yetiştirmeliyiz. Böyle bir kamp bir ışık yakar, bir ateş yakar, bir meşale yakar tutuşturur insanı ama; ondan sonra yapıla- cak çok şey vardır... Yani, alim insan olmak kolay değildir, çok çalışmakla olan bir şeydir. Sabahleyin konuşmamda söyledim: İslâmî çok iyi öğreneceksiniz. Çok iyi öğreneceksiniz, çok iyi yetişeceksiniz. Dünyaya İslâmî anlatacaksınız. Daha İslâmî bilmeyen nice yerler var, nice yerler var... Bu kadar Avustralya'ya geldim-gittim, Endonezya'ya uğrayamadığım için üzülüyorum. Yüz Doksan Milyon, iki yüz milyon kardeş var orada. Uğrayamadık. Halleri nedir, seviyeleri nedir, dertleri nedir bilmiyoruz; yani buraya gelmişiz, kimimiz (Melbourne)'a kapanmışız, kimimiz (Sydney)'e kapanmışız... Hayır, böyle değil.

Biz burada belimizi doğrulttuktan sonra, biz burada aslî ihtiyaçlarımızı, hayatî ihtiyaçlarımızı hallettikten sonra; çevremiz var, Yeni Gine (New Guinea) var, Yeni Zelanda (New Zealand) var, Tamania var... Bilmiyoruz, öbür şeyler var, Filipinler var... Amerikalı misyonerler hristiyan yapmağa çalışıyor. Endonezya var, Endonezyalıları hristiyan yapmağa çalışıyorlar. Büyük bir mücadele var. Hindi Çin'i bölgesi var, Hindistan var. Hindular var, Sihler var, onlar harıl harıl çalışıyorlar, mutaassıplar. Cami yıkarak, kaş çatarak, yakarak, vurarak, kırarak Müslümanları engellemeğe çalışıyorlar. Onlara

karşı yapılacak çok işler var, öğretilecek çok bilgi var.

Onun için, hepinizi ilim erbabı olmaya, ilim için çalışmaya, öğrendiklerinizi kendi şahsınızda uygulamaya. Ondan sonra da başkalarına öğretmek için çalışmalar yapmaya davet ediyorum vasiyet ediyorum, tavsiye ediyorum. Mesleklerinizi buna göre ayarlayın. Veyahut emeklilik hakkınız doğar, doğmaz bu çeşit çalışmalara koşun! Ya da haftalık hayatınızın, aylık hayatınızın, yıllık hayatınızın belli bölümlerini bu işleri, bu hayırlı İslâm'ı yaymak, irşad ve tebliğ çalışmalarını yapmak hususuna sevk edin.

Hiç birini yapamıyorsanız, evlâtlarınıza sahip olun, dindaşlarınıza sahip olun, ırkdaşlarınıza sahip olun, komşularınıza sahip olun! Yani, hiç bir şey yapamazsanız, onu yapın. Becerikli insan derdi rahmetli annem, yere düşse bile, düştüğü yerden bir avuç toprakla kalkar derdi. Yani, yere düşmesini bile boş şey yapmıyor, sonuçsuz bırakmıyor; bir avuç toprakla kalkar derdi.

Aklınız, fikriniz Allah'ın rızasını kazanmak olsun, Allah'ın dinine yardım etmek olsun. Allah çalışmalarınızı geliştirsin ve çalışmalarınızın sonuçlarını büyütsün, muazzamlaştırsın, geliştirsin. Sizin eliniz ve çalışmalarınızla nice insanların imanı öğrenmesini, nice insanların hidayete ermesini nasib eylesin...

Böylece, sizlerin ahirette büyük mertebeler kazanmanızı nasib eylesin... Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlelerinizi dünya ve ahiretin en yüksek derecelerini, saadetin en yüksek makamlarını

ihsan eylesin... Cennetiyle Cemaliyle cümlenizi müşerref eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!

Başına edeb tacını giyen sultan olur. Edebin çeşitleri vardır. Edebin en önde, en yüksek mertebesi, en önde gelen mertebesi: (*Edeb maa'llâh*)'tır. Kulun Allah'a karşı takınması gereken kulluk edepleri. Ondan sonra, (*Edeb maa'r-rasûl*) vardır. Yani, bir ümmetinin ferdi olarak, ümmetinin bir ferdi olarak; Rasûlüllah'a karşı bir müslümanın takınması gereken edepler...

(*Edeb maa's-şeyh*) vardır. Müridin Şeyhine karşı âdâbı. (*Edeb maa'l-ihvân*) vardır. İhvanın kardeşine karşı âdâbı. Edepler böyle sıralanır gider. Sonsuzdur ve sevabı, eciri, mükâfaatı çoktur. Allah cümlemizi en yüksek edeplerle, en güzel edeplerle müeddep eylesin. Allah hepinizden razı olsun...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

06. 01. 1996 - Kamp Kapanış

Canberra / Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü